

— eventuelt naar der er forløbet 10 Aar, siden den paagældende sidste Gang modtog Hjælp fra Kommunen. Kun enkelte Købstæder udtaler sig om, hvilken Kommune e. l. Forsørgelsespligten i saa Fald skulde paalægges; der nævnes i denne Forbindelse den legale Fødekommune, endvidere nævnes der en Repartition efter Reglerne i Fattiglovens § 27 enten af hele Udgiften eller en Del af denne, i sidste Fald saaledes, at Opholdskommunen og Staten bærer en Del af Udgiften.

Løvrigt berøres Spørgsmaalet om Fordelingen af Fattigudgifterne af nogle Købstæder, enten med særlig Omtale af Udgifterne i Henhold til Fattiglovens § 44, 2det Stk., a, hvilke Udgifter af nogle ønskes gjort til Genstand for sædvanlig Refusion, eller mere i Almindelighed af nogle Købstæder, som ønsker det nuværende Begreb: Forsørgelseskommunen, afskaffet og erstattet med en Ordning, hvorved Forsørgelsesretten knyttes til et større Omraade, en »Storkreds«, eventuelt Amtet. Ved en saadan Ordning skulde Forsørgelsesudgifterne fordeles paa Kommunerne indenfor det paagældende Omraade, efter Skatteevne, Grundværdi, Folketal, e. l. Eventuelt skulde Staten deltage i Udgifterne enten direkte derved, at den skulde overtage en Brøkdel af disse, inden Resten fordeltes paa Kommunerne indenfor »Storkredsen«, eller indirekte ved at hele Landet skulde udgøre een enkelt »Storkreds« med Hensyn til Forsørgelsesudgifternes Fordeling.

Endnu skal det anføres, at der forekommer en enkelt Udtalelse om, at Hjelpekasschjælp bør gøres til Genstand for sædvanlig Refusion mellem Kommunerne indbyrdes.

Af *Sognekommunerne* har, som foran anført, ialt ca. 280 afgivet Besvarelser, der nærmest maa henføres til Spørgsmaal 9. Heraf er ca. en Fjerdedel sønderjydske Kommuner, der har udtalt sig for, at dansk Fattiglovgivning sættes i Kraft i de sønderjydske Landsdele (hvilket — som foran nævnt — er sket ved Loven af 19. Marts 1926). Tilbage bliver godt 200 Sognekommuner, hvis Svar vedrører en Række forskellige Emner, ofte saaledes, at et givet Svar kun er afgivet af en enkelt eller et Par Kommuner. I det følgende er Svarene søgte samlede i nogle Grupper, svarende i det væsentlige til den Inddeling, som er benyttet foran for Amternes Vedkommende. Hvor der er angivet Tal for, hvor mange Kommuner der er henførte til de forskellige Grupper, maa det erindres, at den samme Kommune kan have udtalt sig om flere forskellige Emner, og i saa Fald vil være medregnet i flere af de behandlede Grupper.

Godt et halvt Hundrede Sognekommuner udtaler sig om Reglerne vedrørende *Erhvervelsen af Forsørgelsesret og Udfindelsen af Forsørgelseskommunen*, under Henvisning enten til Vanskelighederne ved den gældende Ordning eller de uheldige Resultater, som den i visse Tilfælde medfører. Udtalelserne er enten holdt i Almindelighed (Fattiglovens komplicerede Regler, Vanskelighederne ved Fødselsnoteringer o. s. v.), eller de vedrører enkelte Kategorier af Personer, særlig Børn udenfor Ægteskab. Vedrørende de sidste rettes der, i spredte Udtalelser, Indvending mod snart den ene, snart den anden Detailbestemmelse, ofte uden præcis Angivelse af, hvilke Tilfælde der sigtes til. Der ankes over, at et Barn ofte faar Forsørgelsesret i en Kommune, som hverken det selv eller dets Moder har nogen Tilknytning til, og der nævnes Vanskeligheden ved at udfinde Moderens Opholdssted paa Timaanedersdagen. Der fremsættes forskellige Forslag til Forandring i de gældende Regler, gaaende ud paa, at Barnet skal have legal Fødekommune i den faktiske Fødekommune, i Moderens Forsørgelseskommune, i Faderens og Moderens Forsørgelseskommuner i Fællesskab, eller at det skal forsørges efter Reglerne i Fattiglovens § 27. Enkeltvis forekommer der Udtalelser, hvori det tilraades at fastsætte en Frist for den faktiske Fødekommunes Krav om Fødselsnotering i en anden Kommune. Nogle Sogneraad nævner Vanskeligheden ved at konstatere Forsørgelseskommunen, naar en Person i en lang Aarrække har været fraværende fra denne, med eller uden Tilføjelse af, at Forsørgelsesretten i saadanne Tilfælde bør fortabes efter en vis Tids Forløb,